

Kitab Daniel - Nomer Satus Sangang Puluh Pitu

Pambabar Pranyatan Nabi: Pangumpulan Kapindho déning Kristus lan Peran Eskatologis Islam ing Narasi Kitab Wahyu

Jeff Pippenger

2024-04-29

Saiki kita lagi mangertèni yèn salah siji saka prastawa-prastawa sing dilambangaké déning Pitu Guntur iku yaiku pakaryané Kristus nglumpukaké umaté kaping pindho, kang wiwit Panjenengané tindakaké ing Juli 2023. Sajarah Millerite nedahaké yèn pakaryan iki kalakon kanthi peperangan Islam minangka latar mburiné pawarta kasebut.

Pesen punika inggih punika Wahyu saking Gusti Yesus Kristus, ingkang kabikak sesaat sadèrèngipun mangsa percobaan kapungksi, nanging pesen punika kaasta déning (dipunlebetaken wonten ing konteks) pesen Bilai Inggang Kaping Tiga. Ing wekdal ingkang sami nalika Gusti ngunjukaken asta-Nipun kaping kalih ing taun 1849, Sister White saweg maringi katrangan bab gonjang-ganjingipun bangsa-bangsa ingkang duka, ingkang dados pralambang Islam.

“Ing tanggal 16 Dhésèmber 1848, Gusti maringi kula sawijining pandeleng bab gonjanging kakuwataning langit. Kula nyumurupi bilih nalika Gusti ngandika ‘langit,’ nalika maringi pratandha-pratandha ingkang kacathet déning Matius, Markus, lan Lukas, Panjenenganipun ngersakaken tegesipun langit, lan nalika Panjenenganipun ngandika ‘bumi’ Panjenenganipun ngersakaken tegesipun bumi. Kakuwataning langit punika srengéngé, rembulan, lan lintang-lintang. Kabeh punika mrentah ing langit. Kakuwataning bumi punika para ingkang mrentah ing bumi. Kakuwataning langit badhé gonjang-gonjing déning swaraning Allah. Mila srengéngé, rembulan, lan lintang-lintang badhé kabengkongaken saking papanipun. Kabeh punika boten badhé sirna, nanging badhé kaguncang déning swaraning Allah.

"Mendhung peteng lan abot munggah lan tabrakan siji lan sijiné. Angkasa kabuka lan menggulung bali; banjur kita bisa ndeleng munggah lumantar ruang kabuka ing Orion, saka ing kono swaraning Allah rawuh. Kutha Suci bakal tumurun lumantar ruang kabuka iku. Aku weruh yèn kakuwasaning bumi saiki lagi diguncang lan yèn prastawa-prastawa kadadéan miturut tatanan. Perang, lan pawarta-pawarta bab perang, pedhang, kaliren, lan pageblug iku luwih dhisik ngguncang kakuwasaning bumi, banjur swaraning Allah bakal ngguncang srengéngé, rembulan, lan lintang-lintang, lan bumi iki uga. Aku weruh yèn guncangé kakuwasan ing Éropah iku dudu, kaya sing diwulangaké déning sawenèh wong, guncangé kakuwasaning swarga, nanging iku guncangé bangsa-bangsa kang nesu." *Early Writings*, 41.

Para sejarawan negesaken bilih ingkang ngguncang bangsa-bangsa Éropah ing taun 1848 punika, inggih punika kegiatan tentara-tentaranipun Islam, amargi kanthi profetis piyambakipun dipunlambangaken minangka kakuwatan ingkang ndadosaken bangsa-bangsa

nesu. Ing paseksen kapisan babagan Gusti ngunjukaken asta-Nya kaping kalih ing sajarah taun 1840 dumugi 1844, pawartos Midnite Cry dumugi wonten ing pakempalan kémah Exeter. Saking ngriku dumugi tanggal 22 Oktober 1844, pawartos punika nyapu sadawaning pasisir wétan Amérika Sarékat kados gelombang pasang ingkang ageng. Gerakan punika sampun dipuntyapèkaken déning mlebetipun Kristus kanthi kamenangan dhateng Yerusalem, lan kewan kuldi ingkang ngasta Kristus mlebet dhateng Yerusalem.

Pesen saka Panggilan Tengah Wengi nggambarake sakabèhé pesen kenabian saka Wahyu Yesus Kristus, nanging Wahyu iku dipapanaké ana ing sajroning konteks Islam saka Cilaka Katelu kang ndadèkaké para bangsa nesu, awit Islam iku kang nggawa pesen kang dadi Wahyu Yesus Kristus. Yesus iku Singa saka taler Yehuda, lan Panjenengané kaiket marang pesen saka “kuldi.”

Yéhuda, kowé iku kang bakal dipuji déning para sadulurmu: tanganmu bakal ana ing guluing mungsuh-mungsuhmu; anak-anaké bapakmu bakal sujud ana ing ngarepmu. Yéhuda iku kaya anak singa: saka panjarahan, hé anakku, kowé wus munggah: dhèwèké mbungkuk, banjur ngglethak kaya singa, lan kaya singa tuwa; sapa kang wani nggerakaké dhèwèké? Tongkat kraton ora bakal sirna saka Yéhuda, utawa juru angger-angger saka antarané sikilé, nganti Silo rawuh; lan marang Panjenengané bangsa-bangsa bakal padha nglumpuk. Nalika ngiket anak kuldiné ana ing wit anggur, lan anak kuldi-bètinané ana ing wit anggur pilihan; Panjenengané ngumbah sandhangané nganggo anggur, lan panganggoné nganggo getihing woh anggur: Mripaté bakal abang marga saka anggur, lan untuné putih marga saka susu. Purwaning Dumadi 49:8–12.

Lumantar Yehuda “panglumpuking bangsa-bangsa” kalaksanakake. Kristus, minangka Yehuda, uga “Pohon Anggur,” lan “pohon anggur pilihan” kaiket marang “anak kuldi.” “Panganggoné” kakumbuh ing “anggur,” yaiku “getihing woh anggur.” Kristus wiwit marakaké getihé ing Getsemani, nalika Panjenengané kringeten getih, lan tegesé Getsemani yaiku “panggilesing zaitun.” Saka Getsemani tumuju marang salib Panjenengané marakaké getihé kang aji, supaya nglumpukaké sakehing manungsa marang Panjenengané piyambak.

Saiki iki pangadilan tumraping donya iki; saiki pangerané donya iki bakal kabuwang metu. Lan Aku, manawa Aku kaangkat saka bumi, bakal narik kabèh wong marani Aku. Panjenengané ngandika mangkono kanggo mratandhani pati apa kang bakal katindakaké déning Panjenengané. Yokanan 12:31–33.

Pakaryané Kristus kanggo narik kabèh manungsa marang Panjenengané iku sawijining proses rong tataran, amarga Panjenengané luwih dhisik nglumpukaké “wong-wong buwangané Israèl,” banjur migunakaké wong-wong mau minangka panji kanggo narik pepanthané liyané.

Aku iki pangon kang becik, lan Aku wanuh marang wedhus-wedhus-Ku, lan wedhus-wedhus-Ku wanuh marang Aku. Kaya Sang Rama wanuh marang Aku, mangkono uga Aku wanuh marang Sang Rama; lan Aku masrahake nyawa-Ku kanggo

wedhus-wedhus iku. Lan Aku isih duwe wedhus-wedhus liyane, kang dudu saka kandhang iki; wedhus-wedhus iku uga kudu Dakgawa, lan bakal ngrungokake swara-Ku; temah bakal ana satunggal kandhang lan satunggal pangon. Yokanan 10:14–16.

Satus patang puluh papat ewu iku yaiku “wedhus” kang wanuh marang Panjenengane. “Wedhus liyane” iku kawananing Panjenengane kang metu saka Babil nalika padha ndeleng lan krungu pratandha panji. Sadurunge Panjenengane ngadegaké panji pratandhaning Panjenengane, yaiku wedhus-wedhusé, Panjenengane luwih dhisik nglumpukaké wong-wong mau kaping pindho. Garis sajarah suci iku salaras karo ayat telulas nganti limalas saka Daniel pasal sewelas, lan mulane uga salaras karo sajarah sing kasimpen ing ayat patang puluh. Iki makili garis sungu Protestan sejati kang lumaku ana ing sajroning sajarah sungu Protestan murtad, sungu Republikan murtad, lan rawuhe sundel Tirus, pas sadurunge undhang-undhang Minggu ing ayat patang puluh siji. Garis sungu Protestan sejati iku makili loro-lorone, yaiku sajarah lan uga piwulang, nalika satus patang puluh papat ewu iku disegel.

“Para wong buwangané Israèl” nggambarake sawijining golongan kang mbedakaké awake saka “pasamuwané para panyendhak”, kaya kang diidentifikasi déning Yérémia, utawa minangka “sinagoga Iblis” kaya kang diidentifikasi déning Yohanes ing Wahyu bab loro lan telu, ing ngendi pasamuwan Smirna lan Filadélfia dipangandikani. Wong-wong Filadélfia nggambarake “satus patang puluh papat ewu” ing Wahyu bab pitu, lan Smirna iku “kumpulan gedhé” ing bab kang padha, kang ora bisa diétung cacahé. Kaloro golongan wong kang wus ditebus ing dina-dina wekasan padha ana ing pasulayan karo wong-wong kang goroh, lan kang ana ing sinagoga Iblis, sarta ngakoni yèn dhèwèké iku umaté Allah, amarga padha kandha yèn dhèwèké iku wong Yahudi.

Garis sungu Protestan sejati kapérang saka pasulayan sing ana ing antarané wong-wong iku dhéwé lan umat prajanjian sadurungé sing nalika semana lagi diliwati. Ing sajarah sing padha, para setya uga ana ing pasulayan karo garis Protestantisme murtad lan Katulik. Katelu entitas agama iku makili naga, kéwan galak, lan nabi palsu ing tataran mikro ing sajroning garis sungu Protestan sejati.

“Aku weruh bilih pasamuwan nominal lan para Adventis nominal, kados Yudas, badhé ngiyanati kita dhateng tiyang-tiyang Katulik supados oleh pangaribawanipun kanggé nglawan kayektèn. Nalika punika para suci badhé dados umat ingkang boten kawentar, sakedhik ingkang dipunmangertosi déning tiyang-tiyang Katulik; nanging pasamuwan-pasamuwan lan para Adventis nominal ingkang mangertos bab iman lan adat pakulinan kita (awit piyambakipun sengit dhateng kita merga Sabat, amargi boten saged mbantah punika) badhé ngiyanati para suci lan nglaporaken piyambakipun dhateng tiyang-tiyang Katulik minangka tiyang-tiyang ingkang boten nggatekaken pranatan-pranataning rakyat; inggih punika, bilih piyambakipun netepi Sabat lan boten nggatekaken Minggu.” Spalding and Magan, 1, 2.

Kita sampun naté ngrembag peranan punika, lan kanthi mekaten kita sampun mangertos bilih ungkapan “gréja nominal” lan ungkapan “Adventis nominal” badhé gadhah teges lan

panganggé ingkang béda nalika Sister White nyerat tembung-tembung punika. Nanging para nabi ngandika langkung kathah tumrap dinten-dinten wekasan tinimbang tumrap sajarahipun piyambak, mila ing perangan punika gréja nominal ing dinten-dinten wekasan punika inggih apostasé Protestanisme. Tembung “nominal” tegesipun “naming kemawon”.

Pasamuwan kang sinebut gréja Protestan mandheg mrotos marang Roma ing taun 1844, nalika wong-wong mau mbrontak marang mlebu menyang Papan Kang Mahasuci lumantar pracaya, ing ngendi wong-wong mau saestuné bisa nyumurupi manawa Sabat dina kapitu iku dina pangibadah kang bener. Nanging, wong-wong mau tetep ngreksa pangibadah marang srengéngé, kang dadi tandha Katulik. Ora mungkin wong bisa “mrotos” Roma, kang iku siji-sijiné teges saka tembung “Protestan,” manawa wong iku wis nampani pralambang panguwasané, kang déning gréja Roma wis bola-bali ditegasi minangka panguwasané kanggo ngowahi dina pangibadah ing Kitab Suci saka Sabat dina kapitu dadi dina Minggu.

“Adventis nominal” iku wong-wong sing ngakoni awake minangka Adventis Dina-Kaping Pitu, nanging uga padha diidentifikasi minangka Yudas, yaiku pralambang murid sing wis ngiyanti pangakoné. Pasamuwan Adventis Dina-Kaping Pitu nominal bakal sengit marang “para suci,” lan para suci iku banjur “bakal” “dadi umat kang ora misuwur.” Wong-wong iku sengit marang para suci kang ora misuwur, “amarga dina Sabat,” yaiku bebener kang ora bisa “dipun-sangkal.” Bebener Sabat ing sajarah Sister White yaiku Sabat dina kapitu, nanging iku nglambangaké bebener Sabat ing dina-dina pungkasan, kang ora bisa dipun-sangkal, lan yaiku doktrin kang sepisanan ditampik déning Adventisme Dina-Kaping Pitu Laodikia sajroning pambrontakané ing taun 1863. Doktrin iku minangka bebener dhasar kang sepisanan ditemokaké déning William Miller, lan iku makili bebener-bebener dhasar Adventisme kang ora gelem ditindakaké déning para Adventis nominal, kaya kang dilambangaké déning dalan-dalan kuna ing kitab Yérémia. Bebener Sabat iku yaiku “pitung wekdal,” saka Imamat rong puluh enem.

Garis Protestanisme sejati sing kabangun saka Filadelfia lan Smirna dikhianati déning wong-wong sing digambaraké minangka Yudas. Yudas damel prajanjian kanggo ngiyanti Gusti Yesus kaping telu, kanthi mangkono nandhakaké sawijining pangkhianatan sing maju sethithik mbaka sethithik, kang ndhisiki lan dipungkasi ana ing salib. Ayat nembelas saka Daniel sewelas makili ukum Minggu, kang dititipaké pralambangé déning salib. Mulané, ing ayat-ayat sing nuntun marang ukum Minggu ing ayat nembelas, kang uga iku ukum Minggu ing ayat patang puluh siji, ana pangkhianatan telung tataran sing ditibakaké marang para suci ing dina-dina wekasan. Pangkhianatan mau dumadi sajroning mangsa nalika Gusti lagi nglumpukaké panji-panji pungkasané ing dina-dina wekasan kaping pindho.

Lan ing dina iku bakal ana sawijining oyod saka Isai, kang bakal ngadeg dadi panji tumrap para bangsa; marang Panjenengane para bangsa liya bakal ngupaya; lan papan panggenane bakal mulya. Lan bakal kelakon ing dina iku, manawa Pangéran bakal ngacungaké astanipun maneh kaping pindho kanggo mbalèkaké turahan umat-Né kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Patros, lan saka Kus, lan saka Elam, lan saka Sinear, lan saka Hamat, lan saka pulo-pulo segara. Lan Panjenengane bakal

ngedegaké panji tumrap para bangsa, lan bakal nglumpukaké wong-wong buwangan Israèl, sarta ngempalaké wong-wong Yéhuda kang kabuyaraké saka patang pojoking bumi. Rasa drengki Éfraim uga bakal sirna, lan para mungsuh Yéhuda bakal disirnakaké: Éfraim ora bakal drengki marang Yéhuda, lan Yéhuda ora bakal ngganggu Éfraim. Nanging wong-wong mau bakal mabur ngrebut ing sadhuwuring pundhaké wong Filistin ing sisih kulon; bebarengan padha bakal njarah wong-wong ing sisih wétan; padha bakal ngulungaké tangané marang Edom lan Moab; lan anak-anak Amon bakal manut marang wong-wong mau. Yesaya 11:10–14.

Yesaya netepake latar sajarah kanggo pethikan iki ing ayat sepuluh, lumantar ukara “ing dina iku.” Mula, “dina” iku wis diidentifikasi ana ing ayat-ayat sing ndhisiki ayat sepuluh. Nalika kita nglacak narasi profetik tartamtu iki bali menyang sawijining rujukan sing ndadekake kita bisa ngenali kapan “dina iku” dumadi, kita tekan ayat siji, ing pasal sepuluh.

Cilakané wong-wong kang netepaké paugeran-paugeran kang ora adil, lan kang nulis pepati kang abot, kang wus padha dipréntahaké déning dhèwèké. Yesaya 10:1.

Suster White ngenali “wewaton kang ora adil” ing ayat iki minangka angger-angger Minggu sing bakal enggal teka:

“Wis diadegaké sawijining sabat brahala, kaya déné reca emas diadegaké ana ing tanah rata Dura. Lan kaya déné Nebukadnésar, raja Babil, nglairaké sawijining pranatan yèn kabèh wong sing ora gelem sujud lan nyembah marang reca iki kudu dipatèni, mangkono uga bakal diumumaké yèn kabèh wong sing ora ngajèni pranatan Minggu bakal kaukum nganggo pakunjaran lan pati. Mangkono Sabat kagungané Gusti diidak-idak. Nanging Gusti wus ngandika, ‘Bilai tumrap wong-wong sing netepaké pranatan-pranatan sing ora adil, lan nulis kasangsaran sing wus padha ditemtokaké’ [Yesaya 10:1]. [Zefanya 1:14–18]” Manuscript Releases, jilid 14, 92.

Konteks nalika Gusti nglumpukaké umat-Né kaping pindho dipasang ing sajarah krisis hukum Minggu kang saya nyedhak, awit ing ayat rolas saka pasal sepuluh, Yesaya ngandika bab Gusti ngrampungaké sawijining pakaryan ana ing antarané umat-Né sadurungé Panjenengané nglaksanani Pengadilan Eksekutif-Né marang dekret kang ora adil, yaiku hukum Minggu.

Mulané bakal kelakon, manawa nalika Pangéran wus ngrampungaké sakehing pakaryan Panjenengané ana ing gunung Sion lan ing Yerusalem, Aku bakal ngukum wohing atiné raja Asyur kang gumunggung, lan kamulyaning pandelengané kang luhur. Yesaya 10:12.

“pakaryan tumrap Sion lan tumrap Yerusalem”, kang “ditindakaké” déning Gusti sadurungé paukuman marang kapapaan diwiwiti ing hukum Minggu, iku yaiku panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu. Ing Yehezkiel bab sanga, wong sing nggawa piranti tinta panulisé lumaku ngliwati Yerusalem sarta masang tandha marang wong-wong “kang sesambat lan nangis marga saka sakehing pangawulan nistha kang katindakaké ing nagara” lan ing pasamuwan. Pakaryan iku kalebu prosès nalika Gusti nglumpukaké bebarengan para buwanganing Israèl kaping pindho. Panjenengané nglumpukaké wong-wong mau saka papat

pojoking bumi, lan “papat pojoking bumi” iku dipralambangaké déning wolung dhaérah géografis. Wolung iku pralambanging prosès panggodhèn saka gambar kéwan galak, mangkono mratelakaké yèn panglumpukan pungkasan tumrap wong-wong kang bakal dadi panji iku dumadi sajroning mangsa nalika ujian gambar kéwan galak lagi kalaksanakake ing bumi.

Kasatunggalan kang dipralambangaké déning “Efraim” sing “ora meri marang Yehuda, lan Yehuda” sing “ora ngganggu Efraim,” dumadi nalika para mungsuhé Yehuda disirnakaké. Miturut pralambang kenabian, umat prajanjian kang biyèn, kang dipralambangaké déning Yudas, utawa pasamuwaning Sétan, utawa pakumpulaning para panyenyamah, utawa kaum Protestan sajroning sajarah Millerite, utawa wong-wong Yahudi sajroning sajarahé Kristus, “disirnakaké” ing kuciwane kang kapisan. Nalika Yeremia nggambaraké sajarah iku piyambak, dhèwèké dipréntah yèn dhèwèké ora bakal bisa bali manèh menyang pakumpulaning para panyenyamah, sanadyan wong-wong mau bisa bali marang dhèwèké manawa padha kersa mratobat.

Wiwit tanggal 18 Juli 2020 nganti tekan hukum Minggu, Pangéran nglumpukaké umat-É ing akhir jaman kaping pindho. Panjenengané nglumpukaké wong-wong mau saka saindenging jagad, sajroning sawatara mangsa nalika Panjenengané lagi ngrampungaké kabèh pakaryan-É tumrap Yehuda lan Yérusalèm. Ing mangsa panyegelan iku, umaté Allah ing akhir jaman bakal ora misuwur, nanging senadyan mangkono bakal kaadhepi déning satunggaling persatuan telu prakara kang nentang pakaryané.

Katulik punika kéwan saking uni rangkep tiga, lan salah satunggaling putrinipun punika golongan ingkang déning Sister White dipunwastani gréja nominal. Piyambakipun makili nabi palsu. Para Adventis Laodikia nominal, ingkang dipunlambangaké déning Yudas, punika naga wonten ing perwakilan punika. Pambrontakan taun 1863 dipuntypifikasi déning pambrontakan Israel kuna wonten ing Kadesh kapisan, nalika piyambakipun milih nampik piwelingipun Yosua lan Kaleb sarta wangsul dhateng Mesir. Mesir punika pralambang saking naga.

He anaking manungsa, adhepana pasuryanmu nglawan Sang Pringon, ratu Mesir, lan medharaa ramalan nglawan dheweke lan nglawan sakehing tanah Mesir: ngucapa lan kandhaa, Mangkene pangandikaning Pangeran Yehuwah; Lah, Ingsun nglawan sira, hé Pringon, ratu Mesir, naga gedhé kang gumléthak ana ing satengahing kali-kaliné, kang wus ngandika, Kaliku iku kagungané aku dhéwé, lan aku kang yasa iku kanggo awakku dhéwé. Hezekiel 29:2, 3.

Pambrontakan ing Kadesh nggambarake paukuman kaping sapuluh sajroning sawijining proses pangujian kang ndadèkaké penolakan lan pejahé bangsa pilihan kang wis digawa metu saka Mesir, sarta dadi pralambang tumrap pangujian pungkasan sajroning sawijining proses pangujian kang ditibakaké marang Adventisme Millerit Filadelfia ing tanggal 22 Oktober 1844 lan dipungkasi kanthi pambrontakan taun 1863. Ing pungkasane banget sajarah Israel kuna, wong-wong Yahudi “njerit, ‘Sirnakna Panjenengane, sirnakna

Panjenengane, salibna Panjenengane'. Pilatus ngandika marang wong-wong mau, 'Apa aku kudu nyalib Ratumu?' Para imam kepala mangsuli, 'Kawula boten gadhah ratu kejawi Kaisar.'" Ing pambrontakan kang kapisan lan pambrontakan kang pungkasan, umat prajanjian sadurungé milih ngidhentifikasi sawijining pralambang naga (Mesir lan Roma pagan) minangka ratuné.

Ing tanggal 18 Juli 2020, "mungsu-mungsuhe Yehuda" "katumpes," lan padalemaning wong satus patang puluh papat ewu kaadegaké. Kabeh sing kari mung padaleman iku kudu diresiki, sadurunge Utusaning Prajanjian dumadakan rawuh menyang padalemané. Padaleman sajarahé kaum Millerit kaadegaké sajrone patang puluh nem taun, wiwit 1798 nganti 1844. Nalika kuciwa kang kapisan ing tanggal 19 April 1844, para Protestan katumpes lan dadi bagéan saka pasamuwané Iblis, pakumpulané para panyenyamah, sawijining putri saka Roma. Wiwit ing titik iku nganti tanggal 22 Oktober 1844, ana sawijining proses panyucekan kang kalakon sadurunge wong-wong setya ngetutaké Kristus mlebu ing Papan Mahasuci, supaya Panjenengané bisa ngrampungaké pakaryan nyawijèkaké kaallahané karo kamanungsané wong-wong mau.

Sajarahing sungu Protestan sejati, kang kakumpul kaping pindho pas sadurunge pranatan lalim, supaya padha dadi panji kang dipun-ginakaken dening Gusti Allah kanggo nimbali wedhus-wedhusé liyané metu saka Babil, kelakon ing jaman kang padha nalika sungu Republik lan Protestan kang murtaf padha gandhèng dadi siji, nindakaké jina rohani, mulané dadi satunggal daging, utawa satunggal padaleman suci, yaiku citrané kéwan buas iku. Padaleman suciné Gusti Allah ing wektu kang padha uga lagi mbentuk citrané Kristus.

Kita badhe nerusaken panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

Pangandika kang tumeka marang Yeremia saka Sang Yehuwah, mangkene: Ngadega ana ing gapuraning Padalemané Sang Yehuwah, lan wartakna ana ing kono tembung iki, sarta kandhaa: Padha rungokna pangandikané Sang Yehuwah, he sakèhé wong Yehuda, kang padha lumebu ing gapura-gapura iki kanggo nyembah marang Sang Yehuwah. Mangkene pangandikané Sang Yehuwah, Pangéraning sarwa dumadi, Allahé Israèl: Padha becikana lakumu lan panggawému, temah Ingsun bakal ndadèkaké kowé padha manggon ing panggonan iki. Aja padha kumandel marang tembung goroh, kang muni: Padalemané Sang Yehuwah, Padalemané Sang Yehuwah, Padalemané Sang Yehuwah, iki. Awit manawa kowé temen-temen mbeciki lakumu lan panggawému; manawa kowé temen-temen netepaké pangadilan kang adil antarané wong siji lan pepadhané; manawa kowé ora nganiaya wong manca, bocah yatim, lan randha, lan ora ngesokaké getih wong tanpa kaluputan ing panggonan iki, sarta ora lumaku manut allah-allah liya kanggo cilakanmu dhéwé: mula Ingsun bakal ndadèkaké kowé padha manggon ing panggonan iki, ing nagara kang wus Ingsun paringaké marang para leluhurmu, langgeng ing selawas-lawasé. Lah, kowé padha kumandel marang tembung goroh, kang ora ana paédahé. Apa kowé arep nyolong, matèni, laku jina, sumpah goroh, ngobong menyan marang Baal, lan lumaku manut allah-allah liya kang ora koksumurupi; banjur teka lan ngadeg ana ing ngarsaningSun ing padaleman iki, kang katimbangan nganggo asmaningSun, lan kandha: Aku padha wus kaluwaran supaya nglakoni sakehing

kaluputan nistha iki? Apa padaleman iki, kang katimbangan nganggo asmaningSun, wus dadi guwané para rampog ana ing paningalmu? Lah, Ingsun dhéwé wus mirsa iku, mangkono pangandikané Sang Yehuwah.

Nanging lungaa saiki menyang panggonanku kang ana ing Silo, panggonan ing ngendi Aku nitipaké asmaningSun kapisan, lan delengen apa kang Sunlakoni marang iku marga saka durakané umatingSun Israel. Lan saiki, amarga kowé wis nindakaké samubarang pakaryan iki, pangandikané Pangéran, lan Aku wis ngandika marang kowé, tangi ésuk-ésuk lan ngandika, nanging kowé ora ngrungokaké; lan Aku wis nyeluk kowé, nanging kowé ora mangsuli; mulané Aku bakal nindakaké marang omah iki, kang sinebut miturut asmaningSun, kang dadi kapracayanmu, lan marang panggonan kang Sunparingaké marang kowé lan marang para leluhurmu, kaya kang Sunlakoni marang Silo. Lan Aku bakal mbuwang kowé saka ing ngarsaningSun, kaya Aku wis mbuwang sadulur-sadulurmu kabèh, yaiku sakèhé turuning Éfraim. Mulane aja kowé ndedonga kanggo bangsa iki, lan aja ngluhuraké pamuja utawa pandonga kanggo wong-wong mau, lan aja nyuwun panyuwun marang Aku; awit Aku ora bakal miyarsakaké kowé. Apa kowé ora weruh apa kang padha dilakoni ana ing kutha-kuthané Yehuda lan ing dalan-dalané Yérusalèm? Yérémia 7:1-17.